

Batožina 04
CP

1 EXT. LES. DEŇ

1

Slnko presvitá pomedzi stromy. ANNA (50) sa prechádza lesnou cestou.

2 INT. HOTELOVÁ CHODBA. DEŇ

2

Anna v pracovnej uniforme prechádza hotelovou chodbou a pred sebou tlačí vozík s čistým posteľným prádlom.

Okolo nej prechádza pár, okolo štyridsiatky. Snažia sa popri vozíku pretlačiť a vyjsť z hotela. Potichu sa jej pozdravia.

3 INT. HOTELOVÁ IZBA Č.1 DEŇ

3

V izbe je neporiadok.

Na policičke stojí takmer dopitá fľaša vodky a zhúžvaná krabička od cigariet.

Na zemi sú rozbité črepy, ktoré boli kedysi pohárom.

Periny sú stiahnuté z postele. Jedna je hodená pod oknom.

Druhá perina aj s vankúšom je vo vani.

Anna si povzdychne. Začne upratovať.

4 EXT. PRÍRODA. DEŇ

4

Vtáky v parku štebotajú. Je krásny deň, veľa ľudí je vonku. Deti sa naháňajú.

Ženské nohy v teniskách kráčajú cez trávnu.

5 INT. HOTELOVÁ CHODBA/IZBA Č.2 DEŇ

5

K Anne na chodbe pribehne asi 6 ročný chlapec.

Kým sa Anna ňaťahuje s vysávačom, chlapec jej vezme vozík.

Vozík pritlačí ho k vedľajšej izbe a zaklope. Dvere sa otvoria.

OTEC (MO)

Kde si?

Chlapec vojde do izby, ale dvere nechá otvorené.

Po chvíli za ním vchádza aj Anna.

OTEC (38) stojí pred zrkadlom, má oblečené oblekové nohavice a zapína si bielu košeľu.

Na posteli sú zhužvané tepláky a tričko.

Otec sa pred zrkadlom omína. Upravuje si neposlušné vlasy. Ženu v izbe si najprv ani nevšimne.

ANNA

Upracem.

OTEC

Dobre že ste tu.

Otec je rád že prišla.

Chlapec sa hrabe vo vozíku, vyberá mydielka a pár si ich strčí do vrečka.

Otcovi zazvoní telefón. Zdvíha ho.

OTEC

(do telefónu)

Prosím? Áno, pri telefóne. Zavolali ma na desiatu a tak som s tým rátal, lebo tu mám sy-... Na kedy? To tam mám čakať? Ale ja mám-... Aha. Tak prídem neskôr. Ďakujem.

Anna počúva rozhovor popri upratovaní postele.

Otec sa zarmútene pozrie na chlapca.

Na plachte je hnedý flak. Podozrivo sa na neho pozrie, schytí plachtu a zvlieka ju z postele.

Otec to uvidí a začne sa obraňovať.

OTEC

To nie je to, čo si myslíte.

(synovi)

Koľko krát som ti hovoril aby si nejedol tú čokoládu v posteli, že ju zaprasíš? A vidíš čo sa stalo? Vieš, ako to vyzerá?

ANNA

Nerobte si starosti.

Anna sa chápavo usmeje.

Otec sa opäť otočí do zrkadla a snaží sa zaviazať si kravatu. Je očividné, že to nevie.

Anna si všimne, ako sa s tým trápi.

OTEC

Nevedeli by ste...

Anna podíde k Otcovi a zaviaže mu kravatu.

ANNA
Dlho, odkedy som naposledy nejakú
viazala...

Pozrie sa na muža. Ten sa viditeľne trápi.

ANNA
(pokračuje)
Ja vám ho postrážim.

Pozrie sa malého chlapca v kresle.

OTEC
Budú to len dve hodiny. Veľmi vám
ďakujem.

Otec hľadá peňaženku a vyťahuje z nej 10 euro. Podáva ich Žene.
Anna si peniaze nevezme.

ANNA
Poradíme si. Držte sa na pohovore! A
buďte sám sebou!

Otec sa uškrnie. Napíše na hotelový papierik svoje telefónne
číslo a chlapcovi postrapatí vlasy.

OTEC
On vám pomôže!

Odchádza.

6 INT. HOTELOVÁ CHODBA/IZBA Č.3 DEŇ

6

Chlapec vysáva chodbu. Vysávačovú hlavicu mieri aj na steny a
dvere.

Vozík stojí na chodbe a Anna klope na ďalšiu izbu. Nepočuje
odpoveď tak vchádza.

V izbe stojí pri posteli Andrea (25) a v zmätku siaha po
plachte, aby niečím zakryla svoje nahé telo.

Anna zaspätkuje.

ANNA
Prepáčte.
(zatvára dvere)

Mladá žena ju však zastavuje.

ANDREA
Nie prosím vás. Ostaňte.

Anna pomaly vchádza do izby.

Do izby nakukne aj chlapec, ale Anna rýchlo skočí k dverám a pošle ho do jeho izby.

Andrea si sadne na posteľ. Má strapaté vlasy a rozmazanú špirálu.

Anna jej podáva jej čistý uterák. Andrea sa do neho zabalí.

ANDREA

Pomôžete mi?

(ukáže na kúpeľňu, z ktorej
znie spustená sprcha)

Spoznali sme sa len včera. A
oblečenie mám v kúpeľni.

ANNA

Tak si ho vezmite.

ANDREA

Keď on by ma stiahol k nemu do
sprchy... A ja chcem zmiznúť.

Andrea zrazu zosmutnie.

ANNA

Prečo ste s ním šli?

Anna ju pohľadí po vlasoch.

ANDREA

Najprv vyzeral tak... múdro.

ANNA

To sa stáva. Pretváarka vás zlákala
viac, ako skutočnosť.

KÚPEĽŇA

Anna vchádza do kúpeľne. V sprche vidí mužské telo.

MUŽ

Andrea?

Na zemi je pohádzané Andreino oblečenie.

Anna ho rýchlo pozbiera.

ANNA

Prepáčte.

Rýchlo vychádza z kúpeľne. Podáva Andrei kôpku oblečenia.

ŽENA

V poriadku?

Andrea Annu objíma.

Anna na ňu sprisahanecky pozrie.

ANNA
Nebola si tu.

7 EXT. PRÍRODA. DEŇ

7

Prechádza sa pomedzi skaly.

Stojí uprostred lomu a tlačí hotelový vozík.

8 INT. HOTEL. DEŇ

8

Žena s Chlapcom sedia na zemi v hotelovej izbe.

Žena drží knihu Opice z našej police.

Z vrecka pracovného odevu vytiahne okuliare a nasadí si ich.

Chlapec na ňu pozerá.

CHLAPEC
Vyzeráš ako učiteľka.

ŽENA
Už pár rokov nie som.

FLASHBACK

9 EXT. WAITOV LOM. PODVEČER

9

Policajná páska veje vo vetre.

Vo zvuku znejú sirény sanitky.

Mužský hlas sa pýta:
Pani, ako sa to stalo?

Žena je vydesená, prudko dýcha.

10 INT. HOTELOVÁ CHODBA. DEŇ

10

Žena sedí v hotelovej izbe, vyzerá akoby bola duchom neprítomná.

Vezme knihu a hodí ju do koša.

Chlapec ju vyberie zo smetia. Skúma, či sa jej nič nestalo.

Podíde k Anne a pohľadí ju po vlasoch.

CHLAPEC
Oco bol požiarnik. Ale už nie je,
lebo v jednom dome bol veľký oheň a
zhorela v ňom teta.

Oco bol z toho stále smutný. A teraz sa kamošíme s jej mužom a s Ondrom a Tinkou.

Anna pozrie na Chlapca.

ANNA

Kamošíte?

CHLAPEC

Aby neboli smutní.

11 EXT. PRED DOMOM. DEŇ

11

Anna stojí pred vchodom obytného domu. Je viditeľne nervózna. Chce zazvoniť na zvonček, ale otáľa.

V ruke drží zabalený balíček s knižkami.

Zhlboka sa nadýchne a zazvoní.

Čaká. Odpoveď chvíľu neprichádza. Anna sa po chvíli čakania otočí a chce odísť, keď sa v cez reproduktor ozve dievčenský hlas.

KLÁRA (M.O.)

Kto je?

Anna sa rýchlo vyberie naspäť k zvončeku a odkašle si.

ANNA

Tu Anna... Teda... pani učiteľka Slováková.

Z reproduktora vychádza iba tichý šum. Po chvíli zaznie.

KLÁRA (M.O.)

Podťe. Sme hneď na prízemí, vľavo.

12 INT. BYT. OBÝVAČKA. DEŇ

12

Anna sedí v obývačke. V rukách stále zvierá balíček.

Z druhej izby počuť Kláru.

KLÁRA (M.O.)

Dáte si čierny, alebo zelený?

Anna sa obzerá okolo seba.

ANNA

Čierny, prosím.

Sedí a v rozpakoch sa pozerá okolo seba.

Do izby prichádza Klára. Je na invalidnom vozíčku. Jednou rukou sa odráža a v druhej drží šálku s čajom. Trochu vylieva.

Anna to uvidí a rýchlo k nej priskočí.

ANNA
Veď som si ho mohla sama -

KLÁRA
- to zvládam.
(podáva jej čaj)
Sadnite si.

Anna si sadne na pohovku a odpije si z čaju. Je horúci. Spáli si ústa. Položí ho na stolík.

ANNA
Veľmi ma mrzí, že som za tebou prišla
až teraz...vieš, ja na teba myslím
každý deň.

Klára na ňu pozerá.

ANNA (POKRAČUJE)
Priniesla som ti nejaké knižky. Sú
nové. Myslím, že by sa ti páčili.

Anna sa postaví a podá Kláre balíček.

KLÁRA
Vďaka.

ANNA
(rozpačito sa zasmieja)
Je tam aj moja obľúbená. Kvety pre
Algernona.

Klára sa usmeje.

KLÁRA
Nepôjdeme von?

13

EXT. PRÍRODA. DEŇ

13

(Začína tak isto ako scéna č.4)

Vtáky v parku štebotajú. Je krásny deň, veľa ľudí je vonku. Deti sa naháňajú.

Po chodníku kráča Anna a tlačí Kláru.

KONIEC.